

Презъ лѣтото ще обикаля изъ горитѣ, за да събира плодове, да копае отъ земята сочни коренища, голии и луковици. Ще се помжчи да хване нѣкое дребно животно, защото гладниятъ стомахъ иска своето. Всичко това иска малко трудъ. Той не само че ще се нахрани, но ще събере и доста храна за своитѣ близки.

Но ето, че предъ него се изпрѣчва пещерната мечка, която е била два пжти по-голѣма отъ днешната сива мечка и много по-силна и свирепа. Какъ ще се справи съ тази изненада? Ще се помжчи да се спаси съ бѣгъ, или бързо ще се покатери по нѣкое дърво. Не успѣли да стори това, борбата съ този изгладнѣлъ звѣръ се налага. Но той нѣма никакво оржие. Трѣбва да разчита на якитѣ си мускули и корави зжби. Но дали ще му помогнатъ въ този неравна борба, чийто изходъ ще зависи отъ по-силния? Тази непреодолима опасностъ му подсказва, че никога не трѣбва да ходи самъ, а винаги съ другари, които, съ общи усилия, ще успѣятъ да се справятъ съ звѣра. Други пжтъ ще бжде изненаданъ отъ свирепата пещерна хиена, отъ лѣва, отъ глутница вълци, а може би отъ най-кървожадания тигароподобенъ махаиродъ, чиито кучешки зжби сж имали формата на истински ятагани.

Много отъ тия животни често пжти се явяватъ като неканени гости въ пещерата и то не само денемъ, но и презъ нощта, особено зимно време, когато снѣжнитѣ виявици не имъ даватъ покой.

Но не сж само звѣроветѣ. Тогавашниятъ човѣкъ и той е билъ по нрава си, ни повече, ни по-малко звѣръ. Наклонноститѣ му за кражба и убийства сж го увличали въ кървопролити борби съ чуждитѣ за него пещерни семейства.

Да бждешъ изложенъ на всѣка крачка на опасностъ, да нѣмашъ спокоенъ сънъ, да те плаши и най-малкиятъ шумъ, който се долавя да дохажда извънъ пещерата, е едно ужасно положение, на което ще трѣбва